

454. BOLEST

841.

Z Bohutic

Slu-ne-čko za-chá-dí, aj, za keř ma-le-no-vý, zkažte tam do-bró noc mé-mu šo-ha-jo-vi.

Slunečko zachádí,
aj, za keř malenový,
zkažte tam dobró noc
mému šohajovi.

Ale von nevuře,
a von těžko stůne,
je tuze raněné
a von brzo umře.

Bohutické krchov
pěkně malovaný,
na něm vodpočivá
moje potěšení.

Debech já věděla,
co můj milé dělá,
nestarala bech se,
bela bech veselá.

Milá k němu přišla,
vode mu podala,
pěkném bílém šátkem
hlavo zavázala.

Dež já vokolo do,
srdečko mě bolí,
dež já se podívám
na tvůj hrobek nový.

Debech já věděla,
kde můj milé vuře,
já bech tam běžela
po hedbávné šňůře.

Dež mu jo vázala,
žalostně plakala,
čeho sem se, milé,
čeho dočekala.

Na tvůj hrobek nový,
jak ty tam ležíš sám,
na něm se rozvíjí
červené tulipán.

842.

Z Lichnova

Slunéčko zachodi
za vršek jaborovy,
moja mila plače,
že ju hlava bolí.

Něboli ju hlava,
ale ju bola oči,
že se nĕvyspala
pro synečka v noci.

Něboli ju hlava,
ale ju bola zuby,
že jeji syněček
už za inu chodi.

455. TAKÉ DOBŘE

843.

Zp. I. 157

So-bo-těn-ky, ne-dě-le mo-že pro mě ne-byt, a já ne-mám

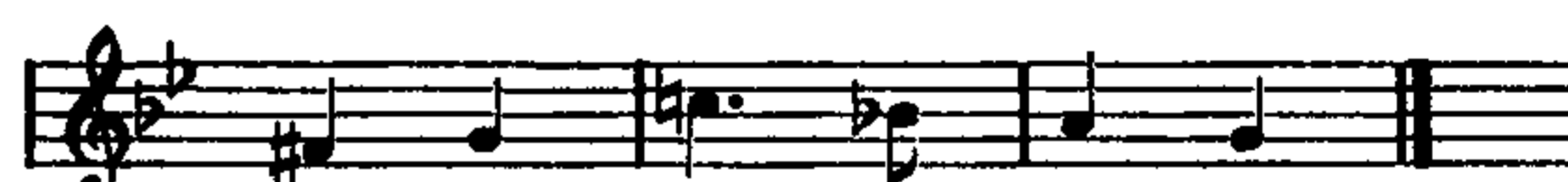
mi-lé-ho, ne-má k nám kdo cho-dit.

Anebo

Anebo

ne-má k nám kdo cho-dit.

ne-má k nám kdo cho-dit.

Sobotěny, neděle
može pro mě nebyt,
a já nemám milého,
[: nemá k nám kdo chodit. :]

najít si ho nemožu,
potěš mě Pán Bůh sám.

A když nemám milého,
nemám ani řeči,
a nemajú co plakat
moje černé oči.

Nemám milého, nemám,
ale si ho hledám,

Hledám si já ho, hledám
na šardickém poli,
najít si ho nemožu,
hlavěnka mne boli.

456. VŮNĚ

844. (Nápev 379 [723])

Z Turovic od Dřevohostic

Sokolovy oči,
jeřábkovo peří;

nechoď ty, synečku,
k sósedové dceři.

Sósedova dcera
na prosbu se skládá,